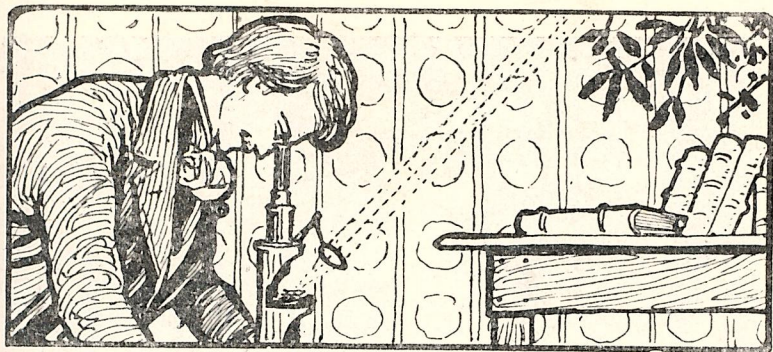

Свѣтъ подъ стъкло.

Живѣлъ нѣкога единъ ученъ човѣкъ. Еднажъ той стоялъ съ микроскопъ и разглеждалъ нѣщо подъ стъклото.—Какъ въ него всичко гѣмжело и се блѣскало! Хиляди малки животинки се вѣртѣли, подскачали, играли, прѣвивали се и се кжсали едно друго.

— Това е много занимателно! — казалъ учениятъ.
— Чакай да туря малко боя, та да се вижда по-добрѣ.

И той влѣлъ капка червена течностъ. Всичкитѣ животни станали червени, сжщински кървави. Когато учениятъ разглеждалъ тѣзи чудни животинки, дошѣлъ му гостенинъ.

— Какво има тамъ? запиталъ гостенинътъ.

— Познай, ще ти го подаря, отговорилъ учениятъ.

И гостенинътъ почналъ да гледа прѣзъ микроскопа. Той видѣлъ нѣщо ужасно и го дострашело да гледа, какъ животинкитѣ се били, хапали, кжсали една друга. Това, което било отдолу, излизало отгорѣ, а това, що било отгорѣ, слизало долу.

— Това е страшно! извикалъ гостенинътъ.

— Е, какъ мислишъ, какво е това? — попиталъ стариятъ ученъ. — Опитай се да познаешъ.

Гостенинътъ казалъ: — „Това е война!“

— Не, това е капка вода отъ мръсната локва, казалъ засмѣно учениятъ.